Lietvedības Nr. 1A-0110-21/27
ECLI:LV:RVPT:2021:0521.1A30011021.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2021.gada 21.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāva: tiesnese B.Horuna,
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 25.novembra lēmumu Nr.1297.

Aprakstošā daļa

2020.gada 27.jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicinas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk – VP RRP KPP PPP CPB) /amats//pers. B/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VM037700 (turpmāk - Protokols) attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk – /pers. A/, sūdzības iesniedzējs) par to, ka 2020.gada 27.jūnijā plkst.09.08 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli BMW X3, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) Jūrmalā, pa Dzintara viaduktu virzienā no Rīgas ielas uz Turaidas ielas pusi, ar ātrumu 88 km/h pie atļautā ātruma 50 km/h, ceļa zīmes Nr.519 darbības zonā, ar ko pārkāpa Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 ''Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 101.punkta prasības. Ātruma pārbaude veikta ar mērierīci ''Stalker Dual DSR" Nr.DD007142, kura verificēta līdz 2021.gada 24.februārim un pārsniegtais ātrums – 35 km/h. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{8} panta divpadsmitajā daļā.

2020.gada 28.jūlijā VP RRP KPP PPP CPB rotas /amats//pers. C/ pieņēma lēmumu, ar kuru /pers. A/ par iepriekš minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods 160 *euro* apmērā.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību, kuru izskatot, ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes /amats/ lēmumu tika atcelts 2020.gada 28.jūlija VP RRP KPP PPP CPB 11.rotas /amats//pers. C/ pieņemtais lēmums, cita starpā konstatējot, ka ir pieļauts procesuāls pārkāpums, proti, /pers. A/ netika informēts par lietas izskatīšanas vietu, laiku, kārtību un administratīvā pārkāpuma lieta Nr.VM037700 nosūtīta jaunai izskatīšanai.

Ar VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas /amats//pers. E/ 2020.gada 14.oktobra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VM037700 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams pēc Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitās daļas, /pers. A/ uzlikts naudas sods sods - 160 *euro* apmērā.

Nepiekrītot augstāk minētajam lēmumam, /pers. A/ to pārsūdzēja VP RRP KPP priekšniekam.

Ar VP RRP KPP priekšnieka vietnioka A.Pumpura 2020.gada 25.novembra lēmumu Nr.1297 (turpmāk – Iestādes lēmums, Pārsūdzētais lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Iestādes lēmumā tiek atreferāta Protokolā norādītā administratīvā pārkāpuma būtība, norādot, ka Protokolam pievienots vidoieraksts, kurā redzams, ka 2020.gada 27.jūnijā plkst.09.08, dienesta transportlīdzeklis novietots stāvēšanai Rīgas ielas brauktuves malā un fiksē braucošo transportlīdzekļu ātrumu. Plkst.09.08.25 radara logā "Mērķis" tiek fiksēts braukšanas ātrums 88 km/h. Tajā brīdī, pirmajā braukšanas joslā, kā pirmais attiecībā pret dienesta transportlīdzeklī uzstādīto radaru, tuvojas tumšas krāsas transportlīdzeklis. Dienesta transportlīdzeklim nekavējoties tiek ieslēgti speciālie gaismas signāli un tas veic apgriešanās manevru pretējā braukšanas virzienā. Plkst.09.08.44 transportlīdzeklis BMW X3, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ tiek apturēts. Plkst.09.09.59 videoieraksts beidzas. Daļēji dzirdama arī saruna starp policijas darbiniekiem un /pers. A/.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas APK (likums, kas bija spēkā līdz 2020.gada 1.jūlijam) 149.^{8} panta divpadsmitajā daļā, kas tiek citēta.

Iestādes lēmumā norādīts, ka 2020.gada 28.jūlijā VP RRP KPP PPP CPB 11.rotas /amats//pers. C/ saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8} panta divpadsmito daļu pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VM037700 par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības, piemērojot viņam naudas sodu 160 *euro*.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemto lēmumu lietā Nr.VM037700 /pers. A/ nav iepazinies un nav to parakstījis.

2020.gada 13.augustā ar Nr.20/10-195551 VP RRP KPP reģistrēta /pers. A/ sūdzība par 2020.gada 28.jūlija lēmumu Nr.VM037700.

2020.gada 14.septembrī VP RRP KPP pieņemts lēmums Nr.1226, ar kuru nolemts atcelt 2020.gada 28.jūnija VP RRP KPP PPP CPB /amats/ /pers. C/ pieņemto lēmumu lietā Nr.VM037700 un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai, secinot, ka lēmums lietā Nr.VM037700 pieņemts bez /pers. A/ klātbūtnes, bet /pers. A/ nebija informēts par administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu, laiku un kārtību, kas ir procesuāls pārkāpums un kas liedza /pers. A/ piedalīties lietas izskatīšanā.

2020.gada 30.septembrī ar Nr.20/10/5/2-475070 VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas birojs (turpmāk - SAPIB) /pers. A/ nosūtīja uzaicinājumu par ierašanos lēmuma pieņemšanai 2020.gada 14.oktobrī plkst.10.00.

Iepriekš norādītajā laikā /pers. A/ ieradās uz lēmuma pieņemšanu, taču atsakoties ievērot 2020.gada 9.jūnija Ministru kabineta noteikumus Nr.360 "Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai" (turpmāk – MK noteikumi Nr.360), tika nolemts lietu izskatīt bez /pers. A/ klātbūtnes.

2020.gada 14.oktobrī VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas /amats//pers. E/ pieņēma lēmumu, kurā konstatēja, ka /pers. A/ 2020.gada 27.jūnijā plkst.09.08. Jūrmalā vadīja transportlīdzekli BMW X3, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Dzintara pārvadu no Rīgas ielas puses Turaidas ielas virzienā, ar braukšanas ātrumu 88 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h, ceļa zīmes Nr.519. darbības zonā. Ātrums fiksēts ar mērierīci „Stalker Dual DSR" Nr.DD007142. Ņemot vērā mērierīces iespējamo kļūdu, minimālais ātrums ir 85 km/h un braukšanas ātrums pārsniegts par 35 km/h. Pārkāpums fiksēts videoierakstā.

2020.gada 15.oktobrī /pers. A/ nosūtīta vēstule Nr.20/10/5/2-502694, paziņojot par pieņemto lēmumu.

Lietas materiāliem pievienots VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas /amats//pers. E/ dienesta ziņojums, kurā norādīti iemesli, kuru dēļ tika

pieņemts lēmums lietu izskatīt bez /pers. A/ klātbūtnes, proti, /pers. A/ uz lēmuma pieņemšanu ieradās bez sejas maskas un atteicās to izmantot, pamatojot, ka viņš neesot slims, līdz ar ko sejas masku nelietos, kaut arī tā viņam tika piedāvāta, lai varētu ieaicināt kabinetā un uzrādīt videoierakstu, kurā fiksēts ātruma pārkāpums. Tā kā /pers. A/ atteicās izmantot sejas masku, nolemts lēmumu pieņemt bez viņa klātbūtnes, par ko /pers. A/ tika informēts.

2020.gada 16.oktobrī ar Nr.20/10-252954 VP RRP KPP SAPIB saņemta /pers. A/ sūdzība, lūdzot izvērtēt VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas /amats//pers. E/ rīcību un lietu izskatīt viņa klātbūtnē.

2020.gada 23.oktobrī /pers. A/ sniegta atbilde Nr.20/10/5/2-518439, kurā norādīts, ka amatpersonas rīcībā pārkāpumi nav saskatāmi un, nepiekrītot pieņemtajam lēmumam, ir tiesības to apstrīdēt iesniedzot sūdzību augstākstāvošā iestādē.

2020.gada 26.oktobrī a r Nr.20/10-261152 reģistrētajā sūdzībā /pers. A/ atkārtoti norāda uz VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas /amats//pers. E/ rīcību un ņemot vērā to, ka viņam kārtējo reizi tika liegta likumā paredzētā iespēja piedalīties administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanā, iesniegt paskaidrojumus un piezīmes, lūdz izvērtēt /pers. E/ rīcību un pieņemt lēmumu par administratīvās lietas izskatīšanu viņa klātbūtnē.

Pielikumā pievienota 2020.gada 13.augustā ar Nr.20/10-195551 VP RRP KPP reģistrētā sūdzība, kurā /pers. A/ norāda, ka 2020.gada 27.jūnijā, ap plkst.09.00 vadīja Transportlīdzekli pa Dzintara pārvadu Turaidas ielas virzienā. Pretī viņa vadītajam transportlīdzeklim tuvojās policijas dienesta transportlīdzeklis. Pabraucot garām viņa vadītajam transportlīdzeklim, policijas dienesta transportlīdzeklis veica strauju un bīstamu apgriešanās manevru pretējā braukšanas virzienā. /pers. A/ apstājies brauktuves labajā pusē. Divi policijas darbinieki izkāpa no dienesta transportlīdzekļa un, ar sevi neiepazīstinot, norādīja, ka viņa vadītais transportlīdzeklis ir pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu. Uz /pers. A/ lūgumu uzrādīt ātruma mērierīcē fiksēto braukšanas ātrumu, policijas darbinieki atteicās to darīt, kā arī atteicās noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu, norādot, ka ar /pers. A/ sazināsies pa viņa norādīto tālruni. /pers. A/ nepiekrīt, ka lēmums pieņemts bez viņa klātbūtnes, jo viņš netika informēts par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu. Uzskata, ka policijas darbinieku rīcība ir ar acīmredzamu likuma pārkāpumu, līdz ar to pārkāptas viņa pilsoņa tiesības. Pieņemtajam lēmumam /pers. A/ nepiekrīt un lūdz to atcelt.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem kopumā, Iestāde uzskata, ka /pers. A/ izteiktais lūgums izskatīt lietu viņa klātbūtnē ir noraidāms, jo kā redzams no lietas materiāliem /pers. A/ tika dota iespēja gan sniegt paskaidrojumus lietā, gan piedalīties lietas izskatīšanā. /pers. A/ tika informēts par visām darbībām lietas izskatīšanas laikā. Tas apstāklis, ka /pers. A/ nevēlējās ievērot policijas darbinieka /pers. E/ likumīgo prasību, proti, ievērot MK noteikumus Nr.360, nav pamats lēmuma atcelšanai un lietas izskatīšanai /pers. A/ klātbūtnē.

Iestādes lēmumā tiek citēti Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL) pārejas noteikumu 2.punkts, Latvijas APK 286.panta otrā daļa, 243.pants un norādīts, ka par pierādīšanas līdzekļiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi, video, foto.

Šajā lietā pierādījumi ir administratīvā pārkāpuma protokols Nr.VM037700, /pers. A/ sūdzības, radara atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0090V20, policijas darbinieku fiksētais video un audio ieraksts pārkāpuma izdarīšanas vietā, izdrukas no informatīvajām sistēmām, /amats//pers. E/ ziņojums, vēstules par ierašanos uz lietas izskatīšanu un pieņemtā lēmuma paziņošanu, vēstule par /pers. A/ sūdzības par /amats//pers. E/ rīcības izskatīšanu.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, VP RRP KPP nonāk pie secinājuma, ka /pers. A/ darbības administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādītas. Minētais VP RRP KPP secinājums ir pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

Iestāde secina, ka priekšroka dodama tādiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nebūtu pamats apšaubīt.

Administratīva pārkāpumā protokolā Nr.VM037700 nostiprināts, ka Transportlīdzeklim braukšanas ātrums bija 88 km/h. Ņemot vērā pieļaujamo radara kļūdu, minimālais braukšanas ātrums bija 85 km/h.

No CSN 43.4.punkta, kas tiek citēts, izriet, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, tādējādi iestāde secina, ka policijas darbinieki šajā gadījumā rīkojušies atbilstoši savai kompetencei.

Iestāde konstatē, ka ātruma mērījums veikts ar braukšanas ātruma mērierīci radaru „Stalker Dual DSR" Nr. DE007142. Ar verificēšanas sertifikātu Nr.E0090V20 minētais radars atzīts par derīgu transportlīdzekļu ātruma kontrolei. Ātruma mērierīce atbilst likuma „Par mērījuma vienotību" prasībām, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām.

Radars „Stalker Dual DSR" ir ierīce, ar kuru nosaka transportlīdzekļu braukšanas ātrumu un minētajam radaram ir vairāki darbības režīmi. Šajā gadījumā tika izmantots pretējā virziena braukšanas režīms. Radaram darbojoties šajā režīmā, mērķa lodziņā "Mērķis" tiks rādīts stiprākā tuvojošā attiecībā pret radaru mērķa transportlīdzekļa ātrums. Videoierakstā ir redzams, ka pretī dienesta transportlīdzeklim brauc transportlīdzeklis BMW. Radars lodziņā "Mērķis" fiksē ātrumu 88 km/h. Citu transportlīdzeklim BMW tuvu braucošu transportlīdzekļu, ātruma fiksēšanas brīdī, nav.

Radars neuzrāda kuram transportlīdzeklim tiek fiksēts ātrums, to dara policijas darbinieks, kurš savukārt vēro ceļu satiksmi un ar kādu ātrumu transportlīdzekļi pārvietojas. Radaram fiksējot ātruma pārsniegšanu policijas darbinieks vizuāli nosaka, kurš transportlīdzekļa vadītājs ir pārsniedzis šo ātrumu.

No lietas materiāliem ir saprotams, ka policijas darbinieks pārliecinoši ir norādījis, ka ar fiksēto ātrumu 88 km/h ir pārvietojies tieši /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis BMW.

Ņemot vērā minēto VP RRP KPP nav pamata uzskatīt, ka ar fiksēto braukšanas ātrumu būtu pārvietojies kāds cits transportlīdzeklis.

Izvērtējot /pers. A/ sūdzībā norādīto, Iestāde secina, ka sūdzībā norādītais ir pretrunā ar video, audio ierakstā redzamo un dzirdamo, proti, ka /pers. A/ būtu lūdzis uzrādīt ātruma mērierīces fiksēto braukšanas ātrumu un uz vietas iepazīties ar noformēto administratīvā pārkāpuma protokolu. Tieši pretēji, /pers. A/ nav izteicis nekādas pretenzijas par ātruma pārkāpuma fiksēšanas apstākļiem. /pers. A/ norādījis, ka steidzas un lūdzis viņu palaist. Policijas darbinieki, nākot pretī /pers. A/, atļāvuši turpināt kustību. Video un audio ierakstā no dienesta transportlīdzekļa, redzams un dzirdams, ka /pers. A/ sasveicinās ar policijas darbiniekiem, atvainojās un norāda, ka steidzās. Policijas darbinieki noskaidro dzīves vietas adresi, lūdz nosaukt mobilo tālruni. /pers. A/ iekāpj Transportlīdzeklī un turpina kustību taisnā virzienā. Videoieraksts beidzas plkst.09.11.13.

Iestāde nesaskata loģisku pamatojumu tam, kāpēc policijas darbiniekiem būtu iemesls apturēt /pers. A/ vadīto transportlīdzekli, ja viņš nepārkāpa CSN prasības.

Materiāla izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu personīgi ieinteresēti noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. A/. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, netika konstatēti.

Iestādes lēmumā tiek citēta Latvijas APK 32.panta pirmā daļa un norādīts, ka par Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu ir piemērojams konstants naudas sodu 160 *euro*. Cits, alternatīvs, soda veids par šādu pārkāpumu nav paredzēts, līdz ar ko, iestādes ieskatā, nav nozīmes šajā gadījumā vērtēt Latvijas APK 32.pantā noteikto.

VP RRP KPP uzskata, ka /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{8} panta divpadsmitajā daļā. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts un sods piemērots pamatoti.

Iestāde nekonstatē lietā nevienu objektīvu, pamatotu un likumīgu iemeslu, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu.

Nepiekrītot Iestādes lēmumam, /pers. A/ to pārsūdzēja Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā un lūdz to atcelt pilnā apmērā.

Sūdzībā norādīts, ka 2020.gada 27.jūnijā ap plkst.09.00 /pers. A/ brauca ar automašīnu BMW X3, valsts numura zīme /reģistrācijas numurs/, vispārējā satiksmes plūsmā pa Dzintara ceļa pārvadu Turaidas ielas virzienā. Pretējā ielas pusē, pakrāpjot CSN (ceļa zīmes Nr.326, darbības zonā), stāvēja policijas dienesta transportlīdzeklis ar izslēgtiem speciāliem gaismas signāliem. Pabraucot /pers. A/ garām, policijas dienesta transportlīdzeklis veica asu, ļoti bīstamu apgriešanās manevru, šķērsoja dubultu vienlaidus līniju, pievienojoties /pers. A/ aiz muguras. /pers. A/ pieņēma labo pusi un apstājās. Divi formās tērpti policisti izkāpa no mikroautobusa un, ar sevi neiepazīstinot, teica, ka /pers. A/ ir pārkāpis ātruma ierobežojumu. /pers. A/ paskaidroja, ka steidzās un lūdza viņu palaist. Policijas darbinieki pieprasīja /pers. A/ telefona numuru, norādot, ka ar /pers. A/ sazināsies telefoniski un atļāva sūdzības iesniedzējam turpināt kustību. Ātruma rādījums netika uzrādīts, administratīva pārkāpuma protokols netika sastādīts.

2020.gada augustā /pers. A/ saņēma Lēmumu administratīva pārkāpuma lietā Nr.VM037700 par naudas soda uzlikšanu. Minēto lēmumu /pers. A/ pārsūdzēja, jo nepiekrita lēmuma pieņemšanai bez viņa klātbūtnes, tā kā netika informēts par šīs administratīvās lietas izskatīšanu un /pers. A/ tika liegta likumīgā iespēja piedalīties administratīvās komisijas sēdē.

2020.gada 14.septembrī /pers. A/ saņēma VP RRP KPP /amats/Lēmumu Nr.1226 par 2020.gada 28.jūnija VP KPP PPP CPB 11.rotas /amats//pers. C/ pieņemtā lēmumu lietā Nr.VM037700 atcelšanu un tā nosūtīšanu jaunai izskatīšanai, kurā tika secināts, ka, pieņemot lēmumu administratīvā lietā Nr.VM037700, pieļauts procesuāls pārkāpums.

2020.gada 4.oktobrī /pers. A/ saņēma RRP KPP uzaicinājumu ierasties 2020.gada 14.oktobrī VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļā, Gaujas ielā 15,113.kabinetā pie /amats//pers. E/.

2020.gada 14.oktobtrī plkst.10.00 /pers. A/ ieradās VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļā, Rīgā, Gaujas ielā 15, 113.kabinetā pie /pers. E/, kur bija paredzēta administratīvās lietas izskatīšana. Bet, ierodoties nozīmētajā vietā un laikā, /pers. A/ saņēma no /amats/ ultimatīvas formas norādījumu, ka bez medicīniskās sejas maskas viņš nepielaidīs /pers. A/ pie lietas izskatīšanas. Uz /pers. A/ lūgumu nosaukt likuma normu, uz kuras pamata viņam tas ir jādara, /pers. E/ atbildēja, ka „vakar Saeima pieņēma lēmumu par masku nēsāšanu" un paziņoja, ka, ja /pers. A/ nepakļausies, lēmums tiks pieņemts bez viņa klātbūtnes. /pers. A/ nepakļāvās nelikumīgām inspektora prasībām.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka saistošie Veselības ministrijas (VM) likuma grozījumi, kas paplašināja sejas masku lietošanu sabiedriskās vietās, paredzot, ka tās lieto ne tikai vietās, kur netiek ierobežots cilvēku skaits, bet visās sabiedriskās vietās, tika ievesti tikai sākot ar 2020.gada 24.oktobri.

Lietas izskatīšana kārtējo reizi notika bez /pers. A/ klātbūtnes.

2020.gada 17.oktobrī /pers. A/ saņēma lēmuma kopiju un lēmuma paziņošanas lapu Nr.20/10/5/2-502694, kurā tika norādīts, ka ''lēmums tika pieņems pēc Jūsu atteikšanās ievērot 2020.gada 13.oktobra Grozījumus MK noteikumos Nr.360, kur 6.3.2.punktā noteikts, ka no 2020.gada 14 oktobra līdz 6.novembrim apmeklētāji (izņemot bērnus līdz 13 gadu vecumam), darbinieki, kuri no apmeklētājiem nav nodalīti ar fizisku barjeru (izņemot reliģisko organizāciju garīgo un kalpojošo personālu, kas notur dievkalpojumu savu pienākumu ietvaros), lieto mutes un deguna aizsegus kultūrvietās un izstāžu norises vietās, tirdzniecības vietās, sabiedriskā transporta pakalpojuma sniegšanas vietās (dzelzceļa stacijās, autoostās, lidostā u. tml.) un reliģiskās darbības veikšanas vietās, ja šajās vietās netiek rīkots pasākums.''

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka dokumentā, uz kuru atsaucas /amats//pers. E/, nav norādījumu pilsoņiem izmantot medicīnas maskas, apmeklējot Valsts policijas iestādes. Tādejādi /pers. A/ kārtējo reizi tika liegta likumā paredzētā iespēja piedalīties administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā, iesniegt paskaidrojumus un piezīmes.

2020.gada 26.oktobrī /pers. A/ pārsūdzēja šo lēmumu un 2020.gada 4.decembrī /pers. A/ saņēma VP RRP KPP lēmumu Nr.1297, ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka no lietas materiāliem konstatējams, ka policijas darbinieki atkārtoti pārkāpuši normatīvos aktus, kuri reglamentē viņu darbību, kā rezultātā tika pieņemts nelikumīgs lēmums, ko apliecina augstāk esošās instances lēmums par tā atcelšanu. No augstāk minētā var secināt, ka lēmums tika pieņemts, pamatojoties uz pierādījumiem, tai skaitā ātruma fiksēšanu, kuru /amats/, kurš atkārtoti bija pārkāpis likumu, pieņēma vizuāli, jo lēmumā ir norādīts, ka ātrums fiksēts ar mērierīci ''Stalker Dual DSR" Nr.DE007142, kas nav aprīkota ar videokameru, bet videoieraksts fiksēts ar policijas auto novietoto video reģistratoru. Tas nozīmē, ka šim ierīcēm nav kopīgas sinhronizācijas, un ir pieļaujams, ka pastāv iespēja kļūdīties, nosakot konkrētā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu un laiku.

Tajā pašā laikā sūdzības iesniedzējs neatsakās no tā, ka ir pārsniedzis atļauto ātruma ierobežojumu, bet apstiprina, ka viņa vadītas automašīnas ātrums bija ne vairāk kā 70 km//h.

/pers. A/ uzskata, ka visas iepriekš minētās policijas darbības tika veiktas ar acīmredzamu, atkārtotu likumu un instrukciju, kas reglamentē policijas darbību, pārkāpumu un ir rupji pārkāptas sūdzības iesniedzēja likumīgās tiesības.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL), kas stājās spēkā 2020.gada 1.jūlijā, Pārejas noteikumu 2.punktu procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Administratīvā pārkāpuma lietvedība tiesā ierosināta saskaņā ar AAL, līdz ar to tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, piemēro AAL normas.

Saskaņā ar AAL 178.panta pirmo un otro daļu tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Pirmās instances tiesa administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu mutvārdu procesā nosaka pēc savas iniciatīvas vai arī tad, ja to lūdz pie atbildības saucamā persona, cietušais, aizskartais mantas īpašnieks vai prokurors.

Tiesa secina, ka /pers. A/ nav lūdzis lietu skatīt mutvārdu procesā.

Saskaņā ar AAL 180.pantu rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu rakstveida procesā, tiesa sastāda nolēmumu saskaņā ar administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem dokumentiem.

Tā kā procesa dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz AAL 178.panta pirmo un otro daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā, par ko procesa dalībniekiem ir paziņots, nosūtot paziņojumu 2021.gada 6.janvārī.

Tiesas noteiktajā termiņā noraidījumu tiesas sastāvam lietas dalībnieki nav pieteikuši.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka Pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidāma, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar AAL 48.pantu administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Saskaņā ar AAL 5.panta pirmo daļu administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

AAL 87.panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pierādāmie apstākļi ir administratīvā pārkāpuma esība vai neesība, kā arī citi apstākļi, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

AAL 94.pants nosaka, ka tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar AAL 95.pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās iegūtās un rakstveidā vai citādā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

AAL 278.panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, un ar tiem konstatētos lietas apstākļus, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas. Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas Iestādes lēmuma motivācijai un atkārtoti to nenorāda.

Papildus Iestādes lēmumā izdarītajiem secinājumiem, tiesa norāda sekojošo.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Valsts policijas amatpersona nelikumīgi izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu bez viņa klātbūtnes, tādējādi liedzot viņam izmantot savas procesuālās tiesības. Tāpat /pers. A/ uzskata, ka Valsts policijas darbinieka /pers. E/ /pers. A/ izteiktā prasība izmantot mutes un deguna aizsegu, atrodoties Valsts policijas iestādē, bija nepamatota.

Vērtējot minētos sūdzības iesniedzēja argumentus, tiesa secina un norāda sekojošo.

Lietvedība dotajā administratīvā pārkāpuma lietā tika uzsākta atbilstoši Latvijas AKP normām.

Atbilstoši Latvijas APK 260.panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktos noteiktajam, personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir pienākumi: noteiktā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas norādītajā vietā; nekavēt un netraucēt administratīvā pārkāpuma lietas norisi; ievērot noteikto kārtību procesuālo darbību veikšanas laikā. Savukārt minētā panta otrā daļa noteica, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības kā personiski, tā ar aizstāvja palīdzību (juridiskajai personai — ar pārstāvja starpniecību) iepazīties ar visiem lietas materiāliem, izdarīt no tiem izrakstus, norakstus un izgatavot kopijas, piedalīties lietas izskatīšanā, sniegt paskaidrojumus, izteikt lūgumus, kā arī pārsūdzēt lietā pieņemto lēmumu.

No lietas materiāliem izriet, ka 2020.gada 14.oktobrī plkst.10.00 /pers. A/, atsaucoties uz Valsts policijas iestādes aicinājumu, ieradās Valsts policijas iestādē – Rīgā, Gaujas ielā 15, 113.kabinetā pie /amats//pers. E/ uz lēmuma pieņemšanu šajā administratīvā pārkāpuma lietā.

Lietas materiālos ir atrodams VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas /amats//pers. E/ 2020.gada 14.oktobra ziņojums, kurā, cita starpā, norādīts, ka norādītajā datumā plkst.10.00. /pers. A/ ieradās iestādē patvaļīgi bez sejas maskas un atteicās to izmantot, pamatojot, ka viņš neesot slims un līdz ar ko to nelietos, kaut arī /pers. E/ piedāvāja /pers. A/ sejas masku, lai varētu personu ieaicināt kabinetā un parādīt video ierakstu, kurā fiksēts ātruma pārkāpums. Taču /pers. A/ atteicās izmantot sejas masku, līdz ar ko tika pieņemts lēmums personu kabinetā neuzaicināt un lietā lēmumu pieņemt bez personas klātbūtnes, par ko /pers. E/ informēja /pers. A/. Lēmums pieņemts, pamatojoties uz 2020.gada 13.oktobra Grozījumiem MK noteikumu Nr.360 6.3.^{2}punktā.

Tāpat no lietas materiāliem secināms, ka 2020.gada 14.oktobrī, ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, Valsts policijas darbinieks /pers. E/, bez /pers. A/ klātbūtnes, pieņēma lēmumu, ar kuru /pers. A/ uzlikts naudas sods EUR 160 apmērā par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, par kuru bija paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{8} panta divpadsmitajā daļā.

MK noteikumu Nr.360 (spēkā esošā redakcijā no 14.10.2020. līdz 16.10.2020.) 6.3.punktā noteikts, ka distancēšanās nodrošināšanai veic vismaz šādus piesardzības pasākumus, ja, sniedzot publisku vai saimniecisku pakalpojumu vietā, kur uzturas daudz cilvēku, nav iespējams nodrošināt divu metru fizisko distanci un ierobežot pakalpojuma sniegšanas laiku, kas nepārsniedz 15 minūtes, izveido fizisku barjeru starp cilvēkiem vai pieprasa lietot mutes un deguna aizsegus.

Atbilstoši minēto noteikumu 2.2.punktā noteiktajam, publiskais pakalpojums ir valsts un pašvaldības institūciju funkciju un uzdevumu veikšana vai privātpersonu dažādu veidu pakalpojumu sniegšana personām, tai skaitā sociālās palīdzības, sociālo pakalpojumu vai veselības aprūpes jomā.

Savukārt likuma ‘’Par policiju’’ 1.pants noteic, ka policija ir apbruņota militarizēta valsts vai pašvaldības institūcija, kuras pienākums ir aizsargāt personu dzīvību, veselību, tiesības un brīvības, īpašumu, sabiedrības un valsts intereses no noziedzīgiem un citiem prettiesiskiem apdraudējumiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/, ierodoties Valsts policijas iestādē, kas sniedz publisku pakalpojumu, bija jāņem vērā un jāizpilda policijas darbinieka /pers. E/ izteiktā prasībā izmantot mutes un deguna aizsegu, ko, savukārt /pers. A/ atteicās izdarīt.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas amatpersona /pers. E/, ņemot vērā /pers. A/ rīcību, proti, atsakoties izmantot mutes un deguna aizsegu, atrodoties Valsts policijas iestādes telpā, pamatoti nolēma izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu bez /pers. A/ klātbūtnes.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja paša iepriekš norādītā rīcība, bija par iemeslu tam, ka administratīvā pārkāpuma lieta tika izskatīta bez viņa klātbūtnes, lai gan /pers. A/ tika nodrošināta iespēja piedalīties lietas izskatīšanā un izmantot savas procesuālās tiesības. Savukārt Valsts policijas darbinieks /pers. E/, izskatot lietu bez /pers. A/ klātbūtnes, nav pieļāvis procesuālu pārkāpumu, liedzot /pers. A/ izmantot savas procesuālās tiesības, kas noteiktas Latvijas APK 260.panta otrajā daļā.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt arī viņa vadītā transportlīdzekļa fiksētajam ātrumam, proti, 88 km/h pie atļautās braukšanas ātruma 50 km/h ceļa zīmes Nr.519 darbības zonā, norādot, ka viņa vadītas automašīnas ātrums bija ne vairāk kā 70 km /h.

Līdz ar to tiesa secina, ka novērtējams ar ātrummērierīci ‘’Stalker Dual DSR’’ Nr. DE007142 veiktais mērījums un videoierakstā attēlotais.

Saskaņā ar AAL 90.panta pirmo un otro daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā. Administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar

nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Līdz ar to lietā tiek vērtēta pierādījumu pieļaujamība, ticamība un attiecināmība, un šie pierādījumu vērtēšanas kritēriji veido pierādīšanas mehānismu.

CSN 101.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Latvijas APK 149.[8] panta divpadsmitā daļa paredzēja administratīvo atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", par ko uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam simt sešdesmit *euro* apmērā.

CSL 43.[4]pants nosaka, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Iestādes lēmumā norādīts, ka radars „Stalker Dual DSR" ir ierīce, ar kuru nosaka transportlīdzekļu braukšanas ātrumu un minētajam radaram ir vairāki darbības režīmi. Šajā gadījumā tika izmantots pretējā virziena braukšanas režīms. Radaram darbojoties šajā režīmā, mērķa lodziņā "Mērķis" tiks rādīts stiprākā tuvojošā attiecībā pret radaru mērķa transportlīdzekļa ātrums. Videoierakstā ir redzams, ka pretī dienesta transportlīdzeklim brauc transportlīdzeklis BMW. Radars lodziņā "Mērķis" fiksē ātrumu 88 km/h. Citu transportlīdzeklim BMW tuvu braucošu transportlīdzekļu, ātruma fiksēšanas brīdī, nav.

Radars neuzrāda kuram transportlīdzeklim tiek fiksēts ātrums, to dara policijas darbinieks, kurš savukārt vēro ceļu satiksmi un ar kādu ātrumu transportlīdzekļi pārvietojas. Radaram fiksējot ātruma pārsniegšanu policijas darbinieks vizuāli nosaka, kurš transportlīdzekļa vadītājs ir pārsniedzis šo ātrumu, un policijas darbinieks pārliecinoši ir norādījis, ka ar fiksēto ātrumu 88 km/h ir pārvietojies tieši /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis BMW.

Izvērtējot lietai pievienoto videoierakstu, tiesa secina, ka 1.videoieraksta sākums ir 2020.gada 27.jūnijā plkst.09.08.00 un tas beidzas plkst.09.09.59. Videoieraksts tiek veikts ar policijas dienesta transportlīdzekļa priekšējo kameru. Redzams, ka policijas dienesta transportlīdzeklis novietots stāvēšanai brauktuves malā un fiksē braucošo transportlīdzekļu ātrumu. Plkst.09.08.25 radara augšējā logā ''Mērķis" tiek fiksēts braukšanas ātrums 88 km/h un tajā brīdī, kā pirmais attiecībā pret policijas transportlīdzeklī uzstādīto radaru, pirmajā braukšanas joslā tuvojas, kā turpmāk noskaidrots, /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis BMW. Policijas transportlīdzeklis veic apgriešanās manevru pretējā braukšanas virzienā un plkst.09.08.44 /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis tika apturēts.

Saskaņā ar AAL 91.pantu pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe kā pārējiem pierādījumiem.

Tiesa lietā konstatē, cita starpā, šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) 2020.gada 14.oktobra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā VM037700; 2) videoieraksti; 3) atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0090V20.

Tiesa secina, ka radars neuzrāda, kuram transportlīdzeklim tiek fiksēts ātrums, to dara policijas darbinieks. Policijas darbinieks vēro ceļu satiksmi, un redz ar kādu ātrumu transportlīdzekļi pārvietojas, radaram fiksējot braukšanas ātrumus, un radaram fiksējot braukšanas ātruma pārsniegšanu, policijas darbinieks vizuāli nosaka, kurš transportlīdzeklis pārsniedzis ātrumu.

Tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā situāciju uz ceļa vēroja un vērtēja policijas darbinieki, kuru ikdienas darba pienākumos ietilpst arī ceļu satiksmes noteikumu kontrole, tostarp, kā vadītāji ievēro ātruma ierobežojumus apdzīvotās vietās, kuri pilda savus dienesta pienākumus un pievērš uzmanību radaram un situācijai uz ceļa. Līdz ar to tiesa uzskata, ka situāciju objektīvāk novērtēt varēja policijas darbinieki, kā arī pārkāpuma apstākļi ir fiksēti ar policijas dienesta transportlīdzekļa kameru un videoierakstu.

Tiesa secina, ka transportlīdzekļa ātruma kontrole veikta atbilstoši CSL 43.[4]panta prasībām, ar mēraparātu, kas atbilst Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 "Par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm", noteiktām mērierīces prasībām, ko apliecina lietas materiāliem pievienotais SIA "Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs" atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0090V20, no kura redzams, ka autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīce radars „Stalker Dual DSR" Nr. DE007142, verificēts 2020.gada 25.februārī un sertifikāts ir derīgs līdz 2021.gada 24.februārim.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka ātruma mērījuma rezultāts ir leģitīms un atzīstams par pieļaujamu braukšanas ātruma pierādīšanas līdzekli.

Tiesa, pārbaudot lietā iegūtos pierādījumus, secina, ka tie ir pieļaujami, tas ir, fiksēti likumā noteiktā kārtībā, un attiecināmi uz konkrēto lietu.

Tiesa nekonstatē pierādījumus, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks būtu neobjektīvs vai nekompetents sūdzības iesniedzēja administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Tiesa nekonstatē arī policijas darbinieka iepriekšēju saistību ar sūdzības iesniedzēju un līdz ar to vēlmi pieņemt sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgu lēmumu.

Likuma „Par policiju" 2.pants noteic, ka policijas darbinieks ir persona, kura ieņem amatu Valsts policijā vai Drošības policijā un kurai piešķirta speciālā dienesta pakāpe. Minētā likuma 10.pantā noteikti policijas darbinieka pamatpienākumi. Policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, regulēt transportlīdzekļu un gājēju kustību, veikt satiksmes uzraudzību, kontrolēt ceļu un ielu stāvokli, kā arī tehnisko regulēšanas līdzekļu un satiksmes līdzekļu tehnisko stāvokli, kā arī tehnisko regulēšanas līdzekļu un satiksmes līdzekļu tehnisko stāvokli. Savukārt 12.pantā noteiktas policijas darbinieku vispārējās tiesības. Pants nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus, atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības administratīvi aizturēt likumpārkāpējus, sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem, piemērot likumpārkāpējiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc piekritības.

Papildus tiesa norāda, ka valsts pārvaldei, tas nozīmē – arī atsevišķai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu (Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa).

Savukārt sūdzības iesniedzēja arguments, ka viņa vadītā transportlīdzekļa ātrums bija ne vairāk kā 70km/m un attiecīgi policijas darbinieks, izmantojot radaru, ir kļūdaini noteicis /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa ātrumu, proti, 88km/h, ir sūdzības iesniedzēja subjektīvs pieņēmums.

Izskatot sūdzību, tiesa nekonstatē citus vai jaunus sūdzības iesniedzēja norādītus argumentus vai apstākļus, kas izslēgtu atbildību par administratīvo pārkāpumu, kas būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai vai administratīvās lietvedības izbeigšanai.

Fakts, ka sūdzības iesniedzējs par lietā pastāvošiem faktiem un apstākļiem sniedz saviem ieskatiem un izpratnei atbilstošu vērtējumu un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, izvērtējusi pārsūdzētajā lēmumā norādīto pamatojumu, kopsakarā ar sūdzībā norādītajiem argumentiem, atzīst, ka /pers. A/ izdarītais administratīvais pārkāpums ir pareizi kvalificēts pēc Latvijas APK 149.[8]panta divpadsmitās daļas, tiesai nerodas šaubas par personas vainu, un administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros pieņemtie lēmumi ir tiesiski un pamatoti, līdz ar to nav pamata to atcelšanai.

Tiesa atzīst, ka, izskatot sūdzību, vērtējams, vai pēc AAL spēkā stāšanās tiesiskais regulējums paredz sodu par analoģisku pārkāpumu un vai

paredzētais sods pie administratīvās atbildības sauktajai personai nebūtu saudzīgāks.

Par Latvijas APK149.^{8}panta divpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu likumdevējs paredzēja uzlikt naudas sodu simt sešdesmit *euro*.

Ceļu satiksmes likuma 55.panta divpadsmitā daļa, par analoģiska pārkāpuma izdarīšanu, paredz piemērot naudas sodu 32 (trīsdesmit divu) naudas soda vienību apmērā, proti, 160 *euro*, ievērojot, ka viena naudas vienība, atbilstoši AAL 16.panta otrās daļas nosacījumiem, ir pieci *euro*.

Tādējādi, ievērojot, ka pēc 2020.gada 1.jūlija likums paredz analoģisku soda apmēru, kas ir konstants, nav pamata /pers. A/ piemērotā naudas soda samazināšanai.

Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*skat., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr. 16034/90*)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu*).

Ievērojot minēto, tiesa atsevišķi izvērtēja tikai tos argumentus, kuri, tiesas ieskatā, ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un kas var ietekmēt tiesas spriedumu pēc būtības.

Saskaņā ar AAL 227.pantu tiesa, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, var pieņemt vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāt lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraidīt; 2) atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pilnībā vai atceltajā daļā; 3) atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā, konstatēt personas atbildību administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt sodu; 4) grozīt soda mēru ietvaros, kuri paredzēti tiesību normā, kas nosaka atbildību par konstatēto administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot Pārsūdzēto lēmumu kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka Pārsūdzētais lēmums, par kuru iesniegta sūdzība, atzīstams par tiesisku, pamatotu un atstājams negrozīts, bet /pers. A/ iesniegtā sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz AAL Pārejas noteikumu 2.punktu, 48.pantu, 178.panta pirmo daļu, 224.- 228.pantu, 243.pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 25.novembra lēmumu Nr.1297 un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2021.gada 21.maijā.

Tiesnese B.Horuna